

Izvorni znanstveni rad
UDK 929.52 KUNIĆ (497.5 DUBROVNIK)
Primljeno. 10.12.1995.

Nenad Vekarić

Zavod za povijesne znanosti HAZU, Dubrovnik

PODRIJETLO STJEPANA-RAJMUNDA KUNIĆA

Autor donosi kratki pregled javljanja prezimena Kunić u Dubrovniku i okolici, izlaže povijest roda Kunića iz Ošljega, odakle je podrijetlom Stjepan-Rajmund Kunić, donosi detaljne podatke o dubrovačkom ogranku Kunića te analizira pretke Stjepana-Rajmunda po tankoj liniji.

Prezime Kunić

U dubrovačkoj okolici postoje tri jezgre prezimena Kunić među kojima nije uočena genealoška veza.¹ Prva jezgra je u Ošljemu u Dubrovačkom primorju (s ograncima u Janjini na Pelješcu, Dubrovniku, Australiji i Americi). Spominje se od 16. stoljeća i ona će u ovom radu biti opširnije izložena, jer iz te jezgre potječe Stjepan-Rajmund Kunić. Druga jezgra, u Donjoj Vručici na polutoku Pelješcu (s ograncima u Stankovićima, Čileu i SAD), spominje se prvi put 1635. godine.² Treća je jezgra u Babinom Polju na otoku Mljetu (s ogrankom u Lastovu). I ona se bilježi u 17. stoljeću.³

Prezime Kunić možda je po svom postanju etnik, tj. prezime izvedeno iz toponima Kuna. U dubrovačkoj se okolici dva naselja zovu Kuna, na Pelješcu i u Konavlima. Na Pelješcu je, u

1 U radu su korištene ove matične knjige:

župa Ošlje: *OšIK* (1682-1722); *Oš2K* (1721-1825); *Oš3K* (1825-1840); *OšIV* (1682-1824); *OšIM* (1682-1825); *Oš2M* (1825-1842); *Oš3M* (1826-1853); *OšISA* (1734); *Oš2SA* (1745); *Oš3SA* (1840); *Oš4SA* (1880) (Arhiv Župnog ureda Ošlje);

župa Dubrovnik (Grad): *G8K* (1711-1728); *G9K* (1729-1758); *G3V* (1706-1722); *G5V* (1729-1778); *G6V* (1778-1821); *G6M* (1722-1728); *G7M* (1729-1768); *G8M* (1769-1796) (Povijesni arhiv Dubrovnik, dalje: PAD);

župa Karmen (Pelješac, danas župa Orebić): *Km2SA* (1832) (Arhiv Župnog ureda Orebić);

župa Lastovo: *La2V* (1761-1900) (Arhiv Župnog ureda Lastovo).

Zadnje slovo u kratici: K = kršteni, V = vjenčani, M = umrli, SA = Status Animarum.

2 *Lamenta Tersteniçae*, ser. 67-1. sv. 1, f. 71 (Povijesni arhiv Dubrovnik, dalje PAD). Petar Ivanov Kunić (+1814) iz Donje Vručice preselio je 1787. godine u Podvlašticu (Stankovići) (*Km2SA*). Sredinom 19. stoljeća u Valparaiso (Čile) je iselio Miho Antunov Kunić (*1827) iz Donje Vručice. Iz te je obitelji čileanska akademska slikarica Bonaventura Kunić. Usp. Frano Glavina, »Pelješčani u svijetu«, *Pelješki zbornik* 3 (1984), p. 126. Godine 1885. godine možda je u SAD iselio Mihov brat Ivan (*1833). Dezertirao je u Philadelphiji s nave »The Lord Warden«. Stjepan i Nenad Vekarić, *Tri stoljeća pelješkog brodarstva* (Zagreb: Pelješki zbornik, 1987), p. 200. Godine 1948. u Stankovićima (Podvlaštica) živjelo je 7 Kunića u jednoj kući. U Donjoj Vručici tad ih više nije bilo. *Leksik prezimena SR Hrvatske* (Zagreb, Institut za jezik Zagreb i NZMH, 1976), ur. Valentin Putanec i Petar Šimunović, p. 348. Usp. Nenad Vekarić, *Pelješki rodovi (A-K)* (Dubrovnik: Zavod za povijesne znanosti HAZU, 1995), pp. 381-382.

3 Ilija Sindik, *Dubrovnik i okolina* (Beograd: SKA, Naselja i poreklo stanovništva, 23, 1926), pp. 185, 187. Po predaji u Babino Polje su došli iz Okuklja (takoder Mljet). Ivan Petrov Kunić (oko 1790-1850) iz Babinog Polja preselio je 1822. godine u Lastovo (*La2V*). Godine 1948. u Babinom Polju ih je bilo 17 u 4 kuće, dok ih na Lastovu tada više nema. *Leksik prezimena SR Hrvatske*, p. 348.

selu Stankovićima, u 17. stoljeću jednom Bobanoviću, doseljeniku iz Kune, oblikovano novo prezime Kuna (katkad se čak u arhivskim vrelima zovu i Kunić).⁴ No, u selu Zamaslini u Dubrovačkom primorju, nastalo je u 17. stoljeću i prezime Kunica (po životinji), kao osamostaljeni nadimak jednog ogranka tamošnjeg roda Radibratovića. U Rijeci dubrovačkoj prati se od 17. stoljeća i rod Kuničić kojima vjerojatno također prethodi nadimak Kunica. U tim okvirima vjerojatno treba tražiti nastanak prezimena Kunić u spomenutim jezgrama u Ošljemu, Donjoj Vručici i Babinom Polju.

Rod Kunića iz Ošljega

Kunići su živjeli u Ošljemu, u Gornjem Selu. Prve obavijesti o tom rodu daje analiza kmet-skih sklopova iz druge polovice 16. stoljeća, koja omogućuje identifikaciju kuće Kunić i prije nego što arhivska vrela obznanjaju njihovo prezime. Domaćini kuće, kao i njihovi zemljovlasnici (dubrovačka vlastela), bili su:

1554. Stjepan Ivanović	Marin de Menze
1577. Stjepan Ivanović	Pasko de Menze
1583. Stjepan Ivanović	Pasko de Menze
1606. Stjepan Ivanov	Nika udova Luke de Sorgo
1610. Matijaš Stjepanov	Nika udova Luke de Sorgo
1626. Matijaš Stjepanov	Andrija de Ghetaldi
1642. Vlahuša Matijašev	de Ghetaldi ⁵

Tijekom 16. i 17. stoljeća rod je zabilježen prezimenima Kovač, Kovačević i Kunić. Dana 13. siječnja 1576. godine Rinaldo Pandolfo de Pozza, ubirač poreza na meso za Dubrovačko primorje, prijavio je Antuna Butijera i Stjepana Kovača iz Ošljega zbog prekršaja.⁶ Matijaš Kovačević iz Ošljega posvjedočio je 26. veljače iste godine da su Đure Pavlović i Radoje Bračević iz Stupe izvadili oštrige Matijaša Vukašinovića iz Maloga Voza i odnijeli ih.⁷ Pera Raićeva iz Ošljega tužila je 13. srpnja 1586. godine Stjepana Kovača iz Ošljega jer je zlostavljao njezinu kćer Tomušu.⁸

Prezime Kunić zabilježeno je 25. svibnja 1586. godine u seriji sudskih parnica pokrenutih zbog tuče. Stonjanin Pavao Kokošičić u svoje i u ime sina Đura tužio je Matijaša Stjepanovog Kunića iz Ošljega jer ga je istukao.⁹ S istim razlogom tužbu je podigao i Vukoje Ivković, sluga

⁴ Nenad Vekarić, »Prijedlog za klasifikaciju peljeških prezimena«, *Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 30 (1992), p. 65; N. Vekarić, *Pelješki rodovi (A-K)*, p. 90.

⁵ *Libro de li condannati per li officiali de tagliar le vite de 1553-1554*, ser 17, sv 7; *Libro di tagliar le vite in primorie da basso* (1577), ser 17, sv 15; *Libro de Taliar le Vite da Slano a Imotizza* (1583, 1606, 1610, 1626, 1642), ser 17, sv. 19. (PAD).

⁶ *Lamenta Stagni*, ser. 69, sv. 61, f. 102 (PAD), dalje: *Lam. St.*

⁷ *Lam. St.* sv. 61, f. 119.

⁸ *Lam. St.* sv. 68, f. 162.

⁹ *Lam. St.* sv. 68, f. 91.

Stjepana Milunovića.¹⁰ Kunić je učinio dvije protutužbe, zbog uvreda i fizičkog napada.¹¹

Marin Petrov Karačić iz Ponikava tužio je 4. travnja 1674. godine Antuna Pavlovog Dumića iz Zabrda (Pelješac) jer mu je puškom ubio psa za kojeg je Stjepan (Vlahušin) Kunić iz Ošljega (djed Stjepana-Rajmunda) više puta govorio: »Marine dâ mi tega psa i da ti za nj dam najljepšega vola koga ti izabereš«. ¹²

Godine 1673/4. u kući Stjepana Vlahušina Kovača (Kunića) bilo je sedam ukućana: (majka) Anica Vlahušina, (sin) Vlahuša Stjepanov, (sin) Antun Stjepanov, (sin) Ivan Stjepanov, (žena) Mare Stjepanova i (kći) Kate Stjepanova.¹³ Prezime Kovač iščezlo je iz uporabe u prvoj četvrti 18. stoljeća. Vlahuša Stjepanov Kunić bio je domaćin kuće u Ošljemu 1734, a Mato Petrov Kunić 1840. godine.¹⁴ Matovi unuci Mato (1834-1906), Petar (1837-1892) i Nikola (1841-1912), sinovi Petra Kunića, podijelili su se oko 1875. godine u tri kuće. Godine 1880. u njima je ukupno živjelo 14 članova obitelji.¹⁵ Te tri kuće postoje i u 20. stoljeću, a 1948. godine u njima je živjelo 9 osoba.¹⁶

Kunići su se iz Ošljega raširili u Dubrovnik, Janjinu, Australiju i Ameriku. U Dubrovnik je prvi odselio Stjepan Stjepanov Kunić (*oko 1685), otac Stjepana-Rajmunda Kunića. O tom ogranku govorit će se u slijedećem odjeljku. Godine 1776. u Dubrovniku se nastanio Vlaho Nikolin Kunić (*1732).¹⁷ Nije imao muških potomaka pa se taj ogranak ubrzo ugasio. Godine 1786. u Dubrovnik je preselio i vojnik Stjepan Vlahov Kunić (1749-1800) iz Ošljega.¹⁸ I njegov se ogranak ubrzo ugasio, već na samom početku 19. stoljeća. Godine 1948. u Dubrovniku je živjelo 5 Kunića u dvije obitelji. Riječ je o novijim doseljenicima, iz druge četvrti 20. stoljeća.¹⁹

U Janjinu je oko 1710. godine odselio Mato Vlahušin K. (*1689.) iz Ošljega.²⁰ Antun Nikolin Kunić (*1863) iz Janjine vjerojatno je iselio u Australiju krajem 19. stoljeća.²¹ Godine 1948. u Janjini je živjela jedna obitelj s tri člana.²²

Braća Ivan (*1866) i Nikola (*1868), sinovi Mata Kunića i Miho Nikolin Kunić (*1879), svi iz Ošljega, iselili su krajem 19. stoljeća u Ameriku.²³

¹⁰ *Lam. St.* sv. 68, f. 93.

¹¹ *Lam. St.* sv. 68, f. 95, 96.

¹² *Lam. St.* sv. 102, f. 122-123.

¹³ Popis stanovništva Dubrovačke Republike iz 1673/4. godine, ser 76, *Acta Sanctae Mariae Maioris*, br 1809 (PAD).

¹⁴ *OšISA; Oš3SA*.

¹⁵ *Oš4SA*

¹⁶ *Leksik prezimena SR Hrvatske*, p. 348.

¹⁷ *G5V*

¹⁸ *G6V*

¹⁹ *Leksik prezimena SR Hrvatske*, p. 348. Jedan od tih doseljenika je Ivo Matov Kunić (*1906) (*Oš4SA*).

²⁰ Da su porijeklom iz Ošljega pamt i obiteljska predaja. Nikola Zvonimir Bjelovučić, *Povijesne crtice o Janjini* (Split, 1922), p. 8.

²¹ Godine 1883. ilegalno je odsutan iz zemlje. Nalazi se u Novom Južnom Walesu u Australiji. N Vekarić, *Pelješki rodovi (A-K)*, p. 382.

²² *Leksik prezimena SR Hrvatske*, p. 348.

²³ *Oš4SA*

Ogranak Stjepana-Rajmunda Kunića

Djed Stjepana-Rajmunda Kunića, Stjepan Vlahušin Kunić (oko 1621-1719), koji je već spomenut kao domaćin kuće u Ošljemu 1673/4. godine, dvaput se ženio. Njegovi sinovi iz prvoga braka, Vlahuša (*oko 1655), Antun (oko 1663-1684), Ivan (*oko 1665) i Petar (*oko 1670-1716), živjeli su u Ošljemu. Od Petra potječu svi današnji Kunići. Oko 1685. godine Stjepan se oženio po drugi put s Mandom, kćeri Mata Grljevića iz Ošljega.²⁴ S njom je imao tri sina: Stjepana (*oko 1685) (oca Stjepana-Rajmunda Kunića), Mata (1691-1732) i Ivana (*1695). Umro je 8. travnja 1719. godine u Ošljemu u dobi od 98 godina.²⁵ Njegovi sinovi iz drugog braka odselili su iz Ošljega (o sudbini sina Ivana nema nikakvih vijesti). Mato je preselio u Dubrovnik gdje je i umro neoženjen 20. ožujka 1732. godine.²⁶

Djed Stjepana-Rajmunda Kunića predak je i dubrovačkog biskupa Mata Vodopića (1816-1893). Biskup je bio praunuk njegova praunuka. Drugim riječima: Stjepan-Rajmund Kunić i Vodopićev šukundjed Stjepan Vlahušin Kunić (*1682) bili su prvi rođaci, tj. djeca od dva brata.²⁷

Stjepan Stjepanov Kunić, otac Rajmundov, stupio je 28. kolovoza 1705. godine u službu Ruđera Draghija, trgovca u Novom Pazaru.²⁸ Ruđer Draghi, porijeklom iz Luke Šipanjske, bio je srodnik Ruđera Boškovića. Boškovićeve baka Marija Agostini (žena Bartula Bettere) i Draghijeva majka Ana Agostini bile su sestre. Godine 1716. Ruđer Draghi postao je i šurjakom Ruđeru Boškoviću, oženivši se s njegovom sestrom Marijom-Ružom.²⁹

Stjepan Kunić, od 1723. član ugledne građanske bratovštine Sv. Lazara, oženio se 16. ožujka 1718. godine u Dubrovniku s Margaritom, kćeri Mata Gallanija.³⁰ Imao je četiri sina: Stjepana-Rajmunda (1719-1794), Mata-Joakima (1722-1766) svećenika, Vlaha-Josipa (1725-1732) i Vlaha-Ivana (1729-1730).³¹ Dva sina umrla su kao mala djeca, a druga dva bili su svećenici.³² Stjepan-Rajmund rođen je 24. siječnja, a kršten je 17. svibnja 1719. godine (sl. 1).³³ Kumovi na krštenju bili su Rajmund Galani (Gallani), kasniji dubrovački nadbiskup (kojega je

24 OŠIK.

25 OŠIM.

26 G7M.

27 Nenad Vekarić, »Porijeklo dubrovačkog biskupa Mata Vodopića (Rodovi Vodopić i Buconić iz Stupe)«, u: *Zbornik radova o Matu Vodopiću* (u tisku).

28 *Diversa de Foris*, ser. 34, sv. 134, f. 143'-144 (PAD).

29 Marijan Sivrić i Nenad Vekarić, »A genealogical presentation of the Bošković family«, u: Žarko Dadić (ed.), *Proceedings of the International Symposium on Ruđer Bošković: Dubrovnik, 5th-7th October 1987* (Zagreb: JAZU, 1991), p. 257; Marijan Sivrić i Nenad Vekarić, »Genealoški prikaz roda Bošković.«, *Napredak* (Sarajevo, 1993), p. 340.

30 *Matrikula Lazarina*, ser. 22.1/15, f. 53; G3V

31 G8K, G9K, G7M.

32 Dana 28. srpnja 1742. godine Margarita, udova Stjepana Kunića, u njezino ime sin Mato Kunić, klerik, tužio je Lovra Lukinog s Ploče u Šumetu zbog štete koju je na posjedu učinila njegova stoka (*Lamenta Criminale*, ser. 50-53, sv. 101, f. 52', PAD).

33 G8K, f. 96'

zamijenio Marin Martelini) i Marija Radova Primi. Smrću Stjepana-Rajmunda u Rimu 22. studenoga 1794.³⁴ ugasio se dubrovački ogranak Kunića (sl. 2).

Preci Stjepana-Rajmunda Kunića po tankoj liniji

Majka Stjepana-Rajmunda Kunića, Margarita (1698-1787), bila je najmlađe dijete zdura Mata Vlahovog Jelića (Gallanija) i Marije Petrove Đuratović.³⁵ U trenutku udaje (16.3.1718) otac joj nije više bio živ.³⁶ Umrula je 1. listopada 1787. godine u dobi od 90. godina.³⁷ Dana 10. ožujka 1727. godine umro je u Dubrovniku nadbiskup Rajmund Gallani (oko 1651-1727), po svoj prilici njezin stric.³⁸ Po njemu je i Stjepan-Rajmund dobio svoje drugo ime, koje je koristio kao svećenik. Zacijelo je nadbiskup bio taj koji je talijanizirao prezime u Gallani, a za njim je talijanski oblik prihvatila i obitelj.³⁹ Sestra Margaritina, Marija (1685-1762), prvo se udala za kovača Ivana Mihovog Milišića, Trebinjca nastanjenog u Dubrovniku, a potom 2. veljače 1714. godine za Josipa Markovića-Bakića. Marijin sin iz prvog braka bio je Miho Ivanov Milišić (1711-1798),⁴⁰ koji je od 1759. do smrti 1798. godine obavljao dužnost austrijskog konzula u Dubrovniku.⁴¹

Rajmundova baka po očevoj liniji, Manda (oko 1653-1729), bila je kći Matijaša Grljevića iz Ošljega.⁴² Riječ je o starom rodu koji se u spomenutom naselju spominje već 1498. godine.

34 »Cunich Raimondo.«, u: Simeone Gliubich, *Dizionario biografico degli uomini illustri della Dalmazia* (Vienna: Lechner Librajo; Zara: Battara e Abelich Libraj., 1856), p. 94. Prenoseći Morcellijev zapis nadgrobnog natpisa, donosi nadnevak smrti Rajmunda Kunića 22. studenog 1794. (»... DECESS. X. KAL. DEC. AN. M. DCC. LXXXXIII...«). Isti nadnevak navode i: Michele di Sorgo, *Elogio dell' abate Raimondo Cunich* (Ragusa: A. Trevisan, MDCCXCV), p. 44; Giulio Cesare Cordara, *Rime. Parte prima* (Venezia: A spese di Giustino Pasquali q. Mario, 1805), p. 376 (tekst nadgrobnog natpisa); Vicko Adamović, »Grada za istoriju dubrovačke pedagogije«, *Slovinac* 5/26 (1882), p. 403. bilješka 6. V(icko) A(damović), »Rajmund Kunić«, *Slovinac* 6/5 (1883), p. 74; Franjo Maixner, »Život i rad Rajmunda Kunića«, *Rad JAZU* 96 (1889), pp. 126-127. Prihvaćaju ga: Žarko Muljačić, »O Petru Franu Aletinu (1768-1836)«, *Anali Historijskog instituta JAZU u Dubrovniku* 8-9 (1960-1961), p. 627. bilješka 28; Vladimir Vratović, »Veliki hrvatski pjesnik latinskog izraza«, *Dubrovnik*, Nova serija 5/4 (1994), pp. 76-77 (prenosi iz Maixnerovog rada zapis nadgrobnog natpisa). Francesco Maria Appendini, *Notizie storico-critiche sulle antichità storia e letteratura de' Ragusei*, Tomo II, Part. I, Lib. II. (Ragusa: MDCCCIII), p. 173, naznačio je 22. rujna 1794. kao dan Kunićeve smrti, ali to je vjerojatno pogreška. G. M. Cardella, *Compendio della Storia della bella Letteratura greca, latina e italiana*, vol. III, parte III (Milano: per Giovanni Silvestri, MDCCCXXVII), p. 287, navodi samo godinu Kunićeve smrti. Zahvaljujem dr Ivici Martinoviću koji me upozorio na većinu ovdje spomenutih podataka o smrti Rajmunda Kunića.

35 Njihova djeca rođena su: Vlaho (*22.9.1681), Vlaho (*15.10.1683), Marija (*16.5.1685), Petar (*27.6.1688), Paula (*5.5.1691), Ivan (*16.9.1693), Paula (*3.6.1696), Margarita (*20.7.1698) (G5K, G6K)

36 G3V

37 G8M.

38 G6M. Rajmund Gallani, dominikanac, bio je dubrovački nadbiskup u razdoblju od 1722 do smrti 1727 godine. *Opći šematizam Katoličke crkve u Jugoslaviji* (Zagreb: Biskupska Konferencija Jugoslavije, 1975), p. 242.

39 Miroslav Vanino, *Isusovci i hrvatski narod* (Zagreb: Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu, 1987), p. 76. spominje nadbiskupa Rajmunda Gallanija (Galani) i prezimenom Jelić.

40 Miho je rođen 30. travnja 1711. u Dubrovniku, a umro 2. kolovoza 1798, također u Dubrovniku (G8K, G9M).

41 Ilija Mitić, *Dubrovačka država u međunarodnoj zajednici* (Zagreb: NZMH, 1988), pp. 185, 186, 191

42 I. Sindik, *Dubrovnik i okolina*, p. 119.

Anno 1719 die 17 Maij

Natus est Stephanus Primandus die 14 Januarij
 1719 qua fuit feria 3 hora 12. e Stephano
 Stephani (1692) et Margaritae filia Mathaei Gala-
 ni Coningh. Quam ob imminens mortis periculum
 a Stephano rite domi baptizavit P. D. Stephanus Loti (curatus
 parochia diebus prefatus delatus fuit in Curiam
 Cathedralam s. Spiritus Maroni. An dno Petrus
 Antonelli sacrae ceremoniae et praesens auditus
 et nomen Stephanus Primandus impedit.
 Patrimi fuerunt Etmarinus Martalini loco
 d. et Paulus d. d. Primandus Galani d. d. d. d.
 civani, et d. d. d. d. Galani, et Maria
 Raphael Primus — — — — —

Slika 1. Zapis o krštenju Rajmunda Kunića. PAD, Knjiga krštenih župe Grad 8, f. 96v.

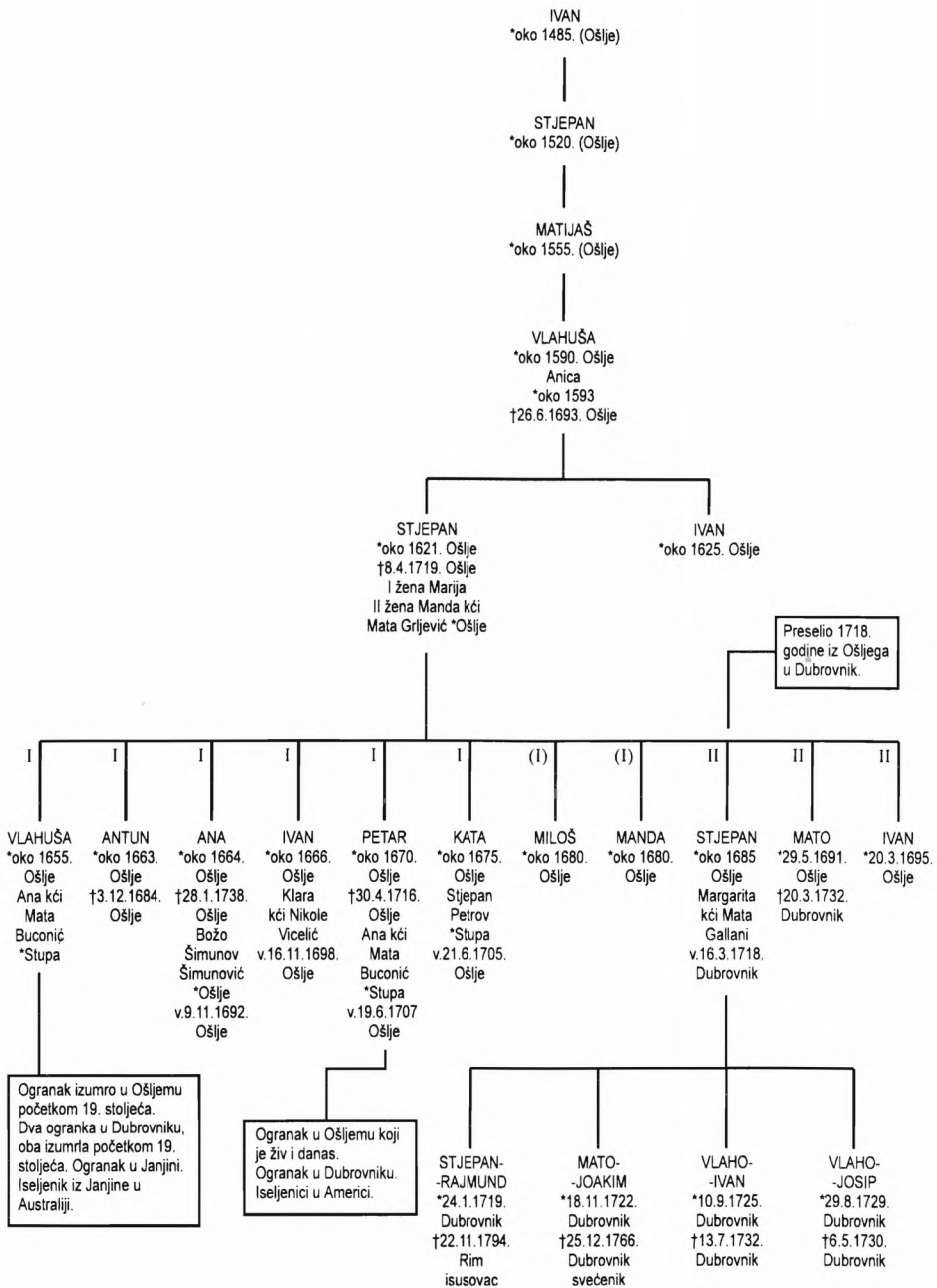
Za njezinu majku (a Rajmundovu prabaku) ne znamo iz koje je obitelji potjecala. Ime joj je bilo Cvijeta (oko 1633-1706).

Zaključak

Genetski kod Rajmunda Kunića sadrži dva potpuno različita pola. Jedan, kmetsko-težački pol po očevoj strani vezuje se za Dubrovačko primorje, a drugi, po majčinoj liniji, za krug građanskih obitelji i najviših crkvenih dostojanstvenika. Ključna osoba Kunićeve genealogije zacijelo je njegov otac Stjepan, koji je za kratko vrijeme iz seoske težačke obitelji preskočio stalež, vezujući se već kao dječak za ugledne dubrovačke građanske obitelji kao što su Draghi i Bošković. Sposobnost i vitalnost, koje je očito tada iskazao, rezultirale su netipičnim brakom. Primorski seljak oženio se nadbiskupovom nećakinjom. Iz tog spoja nastao je pjesnik i prevoditelj Stjepan-Rajmund (sl. 3).

MEMORIAE
 R A I M V N D I C V N I C H I
 DOMO . RAGVSIO
 QVEM . SOCIETAS . IESV . ROMAE . ALVMNVN
 A . PVERITIA . SVSCEPIT
 PIETATIS . ET . INNOCENTIAE . LAVDE . FLORENTEM
 ARTIBVSQVE . OPTIMIS . IMBVTVM
 EDVXIT . AD . GLORIAM
 VIXIT . ANN. P. M. LXXVI.
 RHETOR . IN . VRBE . FVIT . ANN. XXXXV.
 QVO . MAGISTRO . CLARI . VIRI . GLORIANTVR
 IDEM . NVLLI . POETARVM . LATINORVM
 SVI . TEMPORIS . SECVDVS . HABITVS . EST
 DECESS. X. KAL. DEC. AN. M. DCC . LXXXIIII .
 BONORVM . OMNIVM . LACRIMIS . HONESTATVS
 SODALES VETERES
 COLLEGAE . MITISSIMO . INTEGERRIMO
 FAC. CVR.

Slika 2. Epitaf Stefana Antonija Morcellija. Giulio Cesare Cordara, *Rime I* (Venezia, 1805),
 p. 376.

Slika 3. Rodoslov roda Kunić.

Nenad Vekarić

STJEPAN-RAJMUND KUNIĆ: AN INSIGHT INTO THE FAMILY ORIGIN

Summary

Kunić family can be traced to the village of Ošlje in Dubrovačko primorje where it was first mentioned in the 16th century. Stjepan Kunić from Ošlje, the father of Stjepan-Rajmund, was to render service to Ruđer Draghi, his kin and merchant from Novi Pazar in 1705. Somewhat later he worked for his brother-in-law Ruđer Bošković. By 1718, Stjepan settled in Dubrovnik and married Margarita, daughter of Mato Gallani (Jelić), presumably the niece of Rajmund Gallani, the archbishop of Dubrovnik. Stjepan-Rajmund Kunić was their eldest son (born Jan 24 1719 in Dubrovnik, died Nov 22 1794 in Rome).